

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Domicilivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

ma, & constituentes mēdaciū per-
nitiosū committunt. In alijs autem
doctoribus, tale periculum non est.
ideo nō sicut vniuersaliter peccāt mor-
taliter. Tamen non videntur excusari
à mortali, insituentes huiusmodi do-
ctores in iure indoctos, quia etiam ex
hoc periculum graue clientulis immi-
net. ex Caie. ibi.

² DOCTORES in consilio decisiuo
non debent facere allegationes, secun-
dum Pan. in c. vestra. de coha. cle. &
mu. sicut nec in sententia, vt in c. sicut
nobis. in glo. de sen. & re. iu. secus in
consilio postulato à parte, quia in pri-
mo est approbata fides consultoris, nō
autem in secundo.

³ DOCTOR in theologia debet præ-
cedere canonistam, & canonista ciui-
lem, & ciuilis artistam, secundum Pa-
normi. in cap. clerici. de iudi. An de-
beat appeti, supra, Cathedra, ibi. Vide
aliquid ver. Magister, id est, quomo-
do peccāt. Quæ requirantur in docto-
rando ne reprobetur, & quis, & quo-
modo possit doctorari, Sil. ibi. §. 6.

DOLVS.

¹ DOLVS siue machinatio in fa-
cto, siue in verbo, ad decipiendū
ordinata, peccatum est, prudentiæ vir-
tuti opposita, & iuxta subiectam mate-
riam potest esse mortale & veniale.
Quando intentio decipiendi est perni-
tiosa notabiliter, erit mortalis, si ioco-
sa, vel officiosa, vel de re modica, erit
venialis, secundum Caetan. ibi, quia
paruum, vel nullum affert nocumen-
tum.

² IGNORANTIA iuris non excusat
à lata culpa, excusat tamen à dolo, &
consequenter à pœna, quam dolus re-
quirit, secundum Cy. in regula. igno-
rantia. lib. 6. ex quo infertur, quod vbi
ius, vel statutum requirit dolum ve-
rum, ignorans quantumcunque, secus
vbi non requiritur dolus verus, sed
presumptus, quia ignorans crasse, &
supinè, non excusatur, vt patet in cen-
suris ecclesiasticis, quæ cum requirant
dolum presumpsum, taliter ignorās,
non euitat. in p. vt animarum. de con-
sti. lib. 6.

³ CAVSA etiam iniusta excusat à do-
lo, vt not. Bal. in d. c. vt animarū, vt si
turbans aliquem in possessione, cre-
dens sibi licere, cum tamen causam
iustam non habeat, excusatur à pœna
statuti requirentis dolum. ex not. per
Ioan. Andr. tit. de arbit. in addit. ad
Specu.

⁴ PœNA corporalis, infamix, sta-
tus, sine dolo inferri non debet, secun-
dum Bar. in l. in actionibus. ff. de in li-
tem iuran. & in his lata culpa dolo
non æquiparatur.

⁵ Nō potest quis facere pactum vt
non teneatur de dolo. ff. de po. l. i. §.
conueniat quia est contra bonam fi-
dem, & bonos mores.

⁶ DOLVS non annullat contractum
spiritualem, vt cum quis dolo indu-
ctus est ad religionem, secundum Pa. in
c. cum dilect. de emp. & ven. ideo te-
net contractus, sed contractum tēpo-
ralem, qui est bonæ fidei, annullat: vt
quando quis dolo inductus est ad vē-
dendum aliquod, quod tamen nō ce-
rat venditurus, secundum Pan. in d. c.
cum dilecti. In contractibus autē stri-
cti iuris tenet, sed agens ex eo eliditur
ope exceptionis. ff. de ver. obl. l. si quis
cum aliter. vide tamen Tabu. ibi, do-
lus. §. 7.

DOMICILIVM.

¹ DOMICILIUM alicuius ibi est,
vbi fortunæ suæ maiorem partē
constituit, vel bonorum suorum par-
tem magnam, vel si ibi familiam ha-
bet. l. si ciues. C. de inco. & cens. Et si
ibi nihil habet, assidue tamen ibi cō-
uersaretur. l. 2. C. vbi sena. sola domus
non constituit domicilium. ff. ad mu-
ni. l. libertus. Vide Inno. in c. ex parte.
de for. compet. vbi etiam dicit, quod
quis in pluribus locis domicilium ha-
bere potest. Habet etiam quis domi-
cilium, vbi sibi eligit, & clericus habet
vbi est eius beneficium requirens resi-
dentiam tex. in cap. nullus. de tempo.
ordi. in 6.

² PRÆLATI & religiosi habēt do-
micilium vbi sunt assignati, & ibi de-
bēt citari. Vide Pan. in c. nullus. de pa-
ro. Quomodo aliqui plura domicilia

I § ha-

habent, quia vno tempore habitant in vno loco, alio tempore in alio, vide Arc. flo. in sua parua summa. c. 3.

DOMINICA.

DOMINICA dies, inter precipuas festiuitates, continetur propter honorem dominicæ resurrectionis, ca. sabbato de consec. d. 3. in qua die vacandum est tantum canticis spiritualibus. c. ieiunia de consec. dist. 4. Solo in hoc die consecrari potest episcopus. c. quod die dominico. d. 75. & S. Th. secunda secundæ. q. 112. a. 4. sic aedit loco sabbati. Ex constitutione ecclesiæ, & consuetudine populi Christiani, non ex præcepto legis: & in sabbato, præcipue laborandum est, ne populus videatur iudaizare, si iubetur cessatio ab opere illo die. in c. peruenit de conse. d. 3.

DIE dominico, debet quisq; se, & sua, referre in Deum actualiter, saltem semel: quia hoc est principale sacrificium, quod de iure naturæ Deo offerendum est. Ex hoc sequitur, quod existens in peccato mortali, tenetur in die festo, saltem semel conteri in genere, si occurrat ei peccasse mortaliter: quia aliter non posset se & sua in Deum referre, sicut debet. Hoc tamen (vt dicit Sil. ver. Dominica) nõ est ex vi præcepti de obseruatione festi, sed ex vi præcepti, sub quo cadit cõtritio, quod obligat pro omni statu, in quo peccatum memoriæ occurrit practice sub ratione dolendi, vt supra dictum est, Contritio. §. 3. infra, festum. §. 12. Nam secundum Caiet. in ver. contritio. die festo nõ tenetur quis sub præcepto conteri de mortali, semper tamen tenetur, vt non placeat peccatum sibi.

DOMINIUM.

DOMINIUM, à quo dominus dicitur, nominat ius habedi, possidendi, fruendi, vtendi, ac disponedi, de aliqua re, pro libito voluntatis, vel secundum aliquem determinatũ modum, secundum quod communiter diffiniunt canonistæ.

DOMINIUM quatuor modis acquiritur. Primo auctoritate legis na-

turalis, vt cum ea quæ nullius sunt, fiunt occupatis. instit. de reb. dist. 6. singulorum. Secundo, principis auctoritate, vel habentium potestatem à principe, qui potest ex iusta causa, re alicuius ab eo auferre, & alteri dare, vt not. communiter doct. in cap. quæ in ecclesiarum. de consti. Tertio, per consensum illius cuius est: vt per donationem, permutationem, venditionem, & c. Quarto, iure ciuili, scilicet vsucapione, præscriptione, adoptione, deportatione, cessatione, & huiusmodi. ff. de acquiren. rerum domi. l. 1. in glo. Differentia tamen est inter spiritualia, & corporalia, quia in spiritualibus, ex solo titulo, sine traditione, dominium transit in alium. text. est in ca. si tibi absentia. de præben. lib. 6.

DOMINIUM iuste acquiritur. Primo legitima successione. Secundo, electione, vel consensu populi habentis facultatem eligendi dominum: Tertio, superioris institutione, ad hoc habentis potestatem. Quarto, emptione, permutatione, donatione, præscriptione, vel aliquo alio iusto titulo. Quinto, ex acquisitione belli iusti, & qui non his modis intrat, non est verus dominus, sed fur est, & latro, teneturque resignare, si potest sine notabili periculo animarum, corporũ, vel rerum, & ad restitutionem omnium reddituum habitorum ex tali dominio, & de damnis, maleficijs, & huiusmodi. 23. questio. 5. cap. si non licet. Nec potest absolui si nõ disponat se ad huiusmodi. argum. de pœn. d. 5. ca. falsas. Idem dicas de horum dominiorum officialibus, qui neque salariam possunt recipere, nisi quãdo eorum officium est reipublicæ necessarium, de quo in ca. in literis. de restitu. spoliato.

CIVITAS nulla potest sibi eligere dominum: quia esset in præiudicium superioris, nisi haberet ex consuetudine, vel privilegio ius eligedi: quia consuetudo dat iurisdictionem. c. dilecti. de arbit. Intellige de subiectis alicui domino. Neque dominus potest componere